

zich het leven benemen, is bij jongens en meisjes verschillend. Bij jongens van 10 tot 14 jaar komt ophanging het meest voor, oudere jongens, 15 tot 19 jaar, gebruiken een schietwapen. Meisjes verdrinken zich of schieten zich dood, maar hangen zich niet op.

Onder de 165 waarnemingen waren o.a. 99 werkelijk gemeente zelfmoordpogingen en 53 dreigingen daartoe. Bij deze laatste kan men drie graden onderscheiden: dreigement, poging slechts begonnen en poging uitgevoerd. Bij jongens vond men dreiging tot zelfmoord op jongeren leeftijd (7 jaar) dan bij meisjes (13 jaar). Beide groepen hadden een gemiddeld normaal intellect. De werkelijk gemeente poging tot zelfmoord wordt gedaan door kinderen voor wie het leven ondragelijk is geworden, hetzij doordat zij overgevoelig zijn en de moeilijkheden overschatten, hetzij dat zij ongevoelig zijn geworden voor elke emotie, onverschillig voor alles.

Aan het milieu kent LE MOAL weinig invloed toe; dit toch is voor vele kinderen hetzelfde, terwijl zelfmoord sporadisch voorkomt. De oorzaak van de daad moet worden gezocht in de geestesgesteldheid van het individu; dikwijls bestaat er een voorwendsel van sociaal aard. Werkelijk uitgevoerde zelfmoordpogingen kan men waarnemen bij impulsieve, geëmotioneerde of gedeprimeerde kinderen, manisch-dépressieve, perverse en paranoische patiëntjes. De vroegste zelfmoorden zijn het gevolg van depressie of impulsiviteit; paranoïde en perverse kinderen maken zich niet vóór het 14de jaar van kant (H. SCHAEFFER, *Præsse méd.*, no. 7, 1945).

E. SLUITER

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

AANGEBOREN AFWIJKINGEN VAN HET KIND NA RUBEOLAE VAN DE MOEDER

Volgens het artikel van C. H. ALBOUGH 1) door KAMERBEEK en VAN GILSE aangehaald in hun mededeeling in het *N. T. v. G.*, no. 13/14, 1946, zou het vrijwel zeker zijn, dat het kind van een vrouw, die in de eerste twee maanden van de graviditeit rubeolae krijgt, in verschillende combinaties aangeboren afwijkingen zal hebben. Zijn de rubeolae ontstaan in de derde maand, dan zou deze kans nog 50 pCt. zijn.

M. FOX en M. BORTIN 2) wijzen in een artikel er echter op, dat de meeste auteurs op dit gebied hun conclusies baseeren op individueele gevallen; namelijk op de klinische observatie van het pasgeboren kind met een aangeboren afwijking; het verband met rubeolae gedurende de zwangerschap werd in bijna ieder geval afgeleid uit de anamnese.

Dat er verband bestaat tusschen rubeolae van de moeder gedurende een graviditeit en congenitale afwijkingen bij het kind betwijfelen FOX en BORTIN niet.

Om de frequentie hiervan op te sporen is echter noodig, dat men weet hoeveel vrouwen in diezelfde periode rubeolae gehad hebben, zwanger waren en hoe het kind was. FOX en BORTIN hebben dit nu nagegaan. In de stad Milwaukee werden in de jaren 1942, 1943 en 1944 22226 gevallen van rubeolae vastgesteld, en wel 581 maal bij getrouwde vrouwen. Van 152 vrouwen konden nadere gegevens verkregen worden. Van dezen hadden 11 vrouwen rubeolae gedurende de zwangerschap, 5 gedurende de eerste twee maanden der graviditeit, 4 gedurende de tweede tot de vierde maand, 1 in de zevende maand en 1 in de negende maand. Bij deze 11 patiënten kwam slechts 1 maal een congenitale afwijking bij het kind voor. Dit komt dus niet overeen met de gegevens van SWAN. Deze zegt namelijk dat alle moeders met rubeolae in de eerste twee zwangerschapsmaanden kinderen met aangeboren afwijkingen krijgen. Op deze gegevens van SWAN achtte ERICKSON 3) zelfs abortus aangewezen bij vrouwen, die in de tweede zwangerschapsmaand rubeolae hadden!

De gegevens van FOX en BORTIN werpen op dit vraagstuk een ander licht.

1) *J.A.M.A.* November 1945

2) *J.A.M.A.* 2 Maart 1946.

3) *Pediat.* 25:281. 1944.

Belangwekkend is de volgende waarneming van FOX en BORTIN: een vrouw die in 1945 rubeolae had in de tweede maand van de graviditeit kreeg een normaal kind. In 1937 echter had zij een normale zwangerschap, zonder rubeolae, het kind dat zij toen ter wereld bracht had beiderzijds een congenitale cataract!

Het lijkt mij daarom gewenscht *niet*, zoals KAMERBEEK en VAN GILSE voorstellen, *alleen die gevallen* na te gaan waar samengaan van rubeolae en een aangeboren afwijking vastgesteld kan worden, maar, om een juist indruk van de frequentie hiervan te verkrijgen, ook te trachten eenige getallen te verzamelen over het totale aantal zwangere vrouwen die rubeolae hadden tijdens de graviditeit, *zonder* congenitale afwijkingen bij het kind.

J. B. M. VISMANS

Enschede, 10 April 1946

BERICHTEN

BUITENLAND

BELGIË. — LES JOURNÉES MÉDICALES DE BRUXELLES. Van 22 tot 26 Juni zullen de Journées Médicales te Brussel worden gehouden, onder voorzitterschap van prof. FRÉDÉRIC BREMER. De secretaris-generaal dr. RENÉ BECKERS verwacht veel belangstelling van Nederlandsche zijde. Tot de attracties rekt men een Engelsche film: Surgery in Chest Disease. Verscheiden geleerde genootschappen zullen te dezer gelegenheid te Brussel vergaderen (*Bruux. méd.*, 1946, blz. 60, 209).

ENGELAND. — LONDENSCH E OORLOGSCIJJERS. De zuigelingensterfte is, in tegenstelling tot de algemeene sterfte, niet gestegen en zelfs gedaald; in 1944 bedroeg zij 5.1 pCt. tegen 5.7, het gemiddelde van de jaren 1936—1940. Het gezamenlijke aantal burgers, gedood door aanvallen uit de lucht, bedroeg 17811. Het jaar 1940 stond met 7793 dooden aan de spits; 1944 volgt met 4567 slachtoffers van de vliegende bommen. Districtsziekenhuizen werden 660 maal getroffen, met een verlies van 5000 bedden; 257 patiënten werden gedood, 62 leden van het personeel.

Voor hun evacuatie werden in 1944 118000 schoolkinderen geneeskundig onderzocht. Kleine Röntgenphoto's nam men tot een aantal van 46671, waarmede 355 gevallen van actieve tuberculose werden herkend. Aan de daling van het aantal mannelijke geslachtszieken is bij afwezigheid van zoovele jonge mannen geen gunstige beteekenis te hechten (*Brit. med. Jl.* 1946, 437).

FRANKRIJK. — HONDSOLHEID EN PENICILLINE. REMLINGER en BAILLY onderzochten in het Institut PASTEUR te Parijs de werking van penicilline op het lyssa-virus, zoowel in vitro als bij het konijn. De uitslag was negatief (*Bull. Ac. de méd.*, 1946, blz. 102).

— ANTIBIOTICA EN TUBERCULOSE. RAMÓN en BICKOU hebben in de Académie de Médecine (*Bull.*, 1946, blz. 102) gewaarschuwd tegen voorbarige toepassing van antibiotica. In het bijzonder heeft men in Frankrijk gedurende de laatste jaren bij tuberculose op onvoldoenden grondslag antimicrobiaire middelen toegepast. Misrekeningen van dien aard stellen niet slechts den geneesheer teleur, zij schaden ook den patiënt.

RUSLAND. — HET INSTITUUT PAVLOV. Het physiologisch instituut te Leningrad, dat tijdens het beleg zeer heeft geleden, is op den weg van herstel (*Bruux. méd.*, 1946, blz. 256).

— FABRIEKMATIGE PRODUCTIE VAN HUIZEN. Na de overwinning op de Duitschers in Stalingrad heeft een groep architecten, die zich in den Oeral reeds met de massaproductie van woningen had beziggehouden, ter plaatse binnen een halfjaar tijds een nederzetting van een vloeroppervlakte van 30000 vierkante yards tot stand gebracht (*Tijdschr. v. Volkshuisv.*, 1945, blz. 33).

VEREENIGDE STATEN. — DE ATOOMBOM. Uit prophylactisch oogpunt, namelijk ter bescherming van de arbeiders, werkzaam bij de vervaardiging van atoombommen, heeft men op groote schaal met dieren geëxperimenteerd. Men spreekt van 277400 muizen, 25000 ratten en 50000 vliegen, verbruikt bij proeven te Rochester, Chicago, Washington